

Előfizetési árak:

helyben, házhoz hordva:

Egész évre	16 kor.	— fill.
Fél évre	8	—
Negyedévre	4	—
Egy óra	1	34
Egyes szám ára	8	fillér.

Vidékre, postán küldve:

Egész évre	18 kor.	— fill.
Fél évre	9	—
Negyedévre	4	50
Egy óra	1	50

PÉCSI FIGYELŐ

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Megjelenik naponként este 5 órakor.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Pécs, Mária utca 1. sz. első emelet.

Kéziratot

vissza nem adunk.

Hirdetések a legjutányosabb árban számíttatnak. Nyit-tér sora 60 fillér.

Önkényes gazdálkodás.

Pécs, 1902. jan. 30.

Az alkotmányosságnak egyik alapelve, hogy az állam gazdasági eszközei fölött közvetlenül és kizárólag a parlament rendelkezik s a kormány ebben csak végrehajtó közege, a melynek sem olyan összeget bevételezni, sem olyanokat kiadni joga nincsen, a miknek bevételezésére vagy kiadására a törvényhozástól felhatalmazást nem nyert,

És mit tapasztalunk ebben a tekintetben nálunk, Magyarországon? A kormány a forma kedvéért beterjeszti a parlamentnek a költségvetési előirányzatot, a melyben ezermilliót meghaladó kiadási összegeket sorol föl, ugyanannyi bevételi előirányzattal, úgy hogy pár ezer korona fölösleg mutatkozik; ezt megszavaztatja a törvényhozással, aztán gazdálkodik kénykedve szerint; derűre-borura költi a pénzt olyan célokra, a melyekről a költségvetési törvényben nem történt gondoskodás és hajt be olyan összegeket, a melyek óriási mértékben haladják meg azokat a bevételeket, a melyeknek beszédésére a törvényhozástól felhatalmazást kapott.

Ez az oka aztán, hogy a zárószámadások, a melyeknek hiven kellene visszatérköznök az előirányzati összegeket, annyira elűtnék a költségvetéstől, hogy ezekből a költségvetés tételeire alig lehet ráismerni. A kiadások sokkal nagyobb összegeket tüntetnek föl az előirányzattal és mégis a bevételek évenként 10—20 millióval mulják fölül még ezeket a költségvetésen kívül megnövekedett kiadásokat is.

És a parlamenti budgetjognak ezt a világos lábbal taposását tapssal fogadja a parlamenti többség a zárószámadások előterjesztésekor, a mikor egy pillanatra elfelejtene minden nyomoruságot, a melybe hogy az ország népe fülíg el van merülve, azt maguk is kénytelenek egybeker hangoztatni. A kápráztató pénztári fölöslegek ilyenkor a boldogság és jólét kézzelfogható bizonyítékai gyanánt tűnnek föl előttük s nem gondolnak sem arra, hogy a kormány tulajdonképpen az orruk-nál fogva vezette őket, mikor a költségvetés előterjesztésénél a szükségletek és jövedelmeknek egészen más képét tárta föl előttük, sem pedig arra, hogy a megszorított kiadások mellett is mutatkozó fölöslegekhez a nemzet romlása tapad, mely évente százazreknek nyomja a kezébe a koldus- és vándorbotot.

Hát mire való akkor a parlament budgetjoga? Ha már a tisztelt törvény-

hozó urak nem törődnek a saját joguk kijátszásával, a mely az államgazdálkodás menetét az ő előleges elhatározásukhoz köti, azt semmi esetre sem szabadna szem elől téveszteniök, hogy a törvény ezt a jogot nem az ő privát kedvtelősükre adta a kezükbe, hanem az adózó polgárok jogainak és érdekeinek hű és gondos megvédése céljából: annak az elvnek szigorú megvalósítására, hogy az államnak nincsen joga polgárai áldozatkészségét közszolgáltatások követelésével azon a mértéken túl is igénybe venni, a mely mérték elegendőnek mutatkozik arra, hogy az államnak az alkotmányos törvényhozás által elismert szükségletei a közszolgáltatásokból kielégítést nyerjenek.

Ennek az elvnek a tiszteletben tartását megkövetelni teljes joga van minden adózó polgárnak s a mikor ennek lábbal taposását a parlamenti képviselők elnézik, sőt tapsolva és ujjonva fogadják, akkor a hűtlen sáfár bűnébe esnek, a ki elárulja azt az érdeket, a melynek megvédelmezésére megbízatást fogadott el abban a mandátumban, a minek alapján a nemzet törvényhozásában helyet foglal.

Mert ennek az elvnek logikai folyománya nem az, hogy akkor, mikor az adózásnak megállapított rendszere az előirányzott és törvényhozásilag fogantatosított rendelt kiadásokon túl menő óriási bevételi fölöslegeket eredményez, ennek mód nélkül örvendezzünk; hanem az, hogy a nép terhein könnyítsünk a közszolgáltatásoknak olyan mértékre vonatkozó leszállításával, melyet az államszükségletek fődözése éppen megkövetel.

De hát ki hallott valaha olyat Magyarországon, hogy a kormánykörök arról beszéljenek, hogy az adókat le kell szállítani, mert azok mai magasságukban sokkal jobban kizsarolják a népet, mint a mennyire ezt az állam szükségletei megkövetelik? Ez annyira távol áll a magyar kormányrendszertől, hogy inkább kiteszik magukat az előirányzatbeli rosszhiszeműség vádjának, csak hogy az adózás mértékét ne kelljen leszállítani a tényleges szükséglet mértékére.

Mert hát mikor a tényleges államháztartási eredmény évek hosszú sorozatán át azt mutatja, hogy az állam bevételi forrásainak tényleges jövedelme évenként olyan óriási mértékben haladja meg a bevételi előirányzatot, akkor jóhiszeműleg nem szabadna folyton olyan előirányzat mellett maradni, a melyről mindenki biztos tudja, hogy ismét csak rengeteg bevételi fölöslegre fog vezetni a tényleges eredmény.

De az előirányzatot a bizton várható eredménnyel összehangzatba hozni azért vonakodnak, mert akkor vagy a közterbektet kellene leszállítaniök, vagy a törvényhozás előleges jóváhagyását kikérniök azokhoz a kiadásokhoz, a melyek számára a pénztári fölöslegeket gyűjtik.

A mi kormányaink azonban sokkal kényelmesebbnek találják, ha pénztári fölöslegekből fődözhetnek meg nem szavazott kiadásokat, mert a parlamentet könnyen rávehetik ezeknek utólagos jóváhagyására, ha azokra külön fődözetet nem követelnek, mert hisz a fölöslegekből már fődözve vannak.

Ha reális költségvetéseink lettek volna, a melyek hiven tüntették volna föl a várható állami bevételeket, szó se lehetett volna kvótánk fölemeléséről s a katonai követeléseknek folyton emelkedő óriási mértékéről; de hát kormányainknak úgy tetszett, hogy folyton gyűjtött pénztári fölöslegekkel Magyarországot tejjel-mézzel folyó Kánaánnak tüntessék föl még mindig az éhes osztrákok előtt. Így fokozták azok étvágyát és gyöngítették a mi ellenállási képességünket.

Nekik jutott ugyan ezért a hatalom élvezete, de a nemzetnek a koldusbot.

A pécsváradi képviselőválasztás.

— Saját tudósítónkt I. —

Pécs, 1902. jan. 30.

Az október másodikon lezajlott múltévi országgyűlési képviselőválasztások után megyénkben két képviselő mandátumát támadták meg a választók köréből. Az egyik *Tormay* Károly volt alispán mandátuma, kit Szentlőrincen szabadelpártparti programmal választottak meg képviselővé; a másik *Egry* Dezső dr., pécsváradi ügyvéd mandátuma, kit Pécsváradon függetlenségi Kossuth-párti programmal választottak meg a néppárti *Della Vedella* budapesti lakos ellenében.

Egry Dezső mandátuma ellen *Schnell* János, berkesdi lakos és tíz társa, néppárti választók adtak be a kir. Kuriához petíciót, kérve a választás megsemmisítését, azon az alapon, mert *Egry* Dezső a választáskor állítólag pénzigérettel a néppárti választókat a maga részére igyekezett volna megnyerni. — Erre nézve jegyzőkönyvet vettek fel *Herman* Mihály, *Paján* József, *Böröcz* Gábor, *Bóra* Péter, berkesdi és *Hegedüs* Lőrinc pécsváradi lakosokkal, valamint *Deák* József és *Laits* János, berkesdi lakosokkal s ezeket a Kuriához felterjesztették. A kérvényező képviselője *Tetéli* Ármin dr., budapesti ügyvéd volt s a választás ügyében a kir. Kuria a vizsgálatot elrendelvé, azzal a pécsi kir. ítélőtáblát bizta meg.

A pécsi kir. ítélőtábla teljes ülésében *Vargha Nagy* István, kir. táblai bírót küldte ki a vizsgálat foganatosítására, ki a tanúhallgatás tárgyában a mai napra idézte be a

kérvényezők bejelentett tanuit, valamint azokat a tanukat is, kiket a védelem részéről bejelentettek. Ezek szám szerint nyolcan voltak s a kérvényezők hat tanujával együtt összesen tizenöt tanu kihallgatása volt a mai napra kitűzve.

A tanukihallgatás, nyilvános jelleggel, délelőtt 9 órakor vette kezdetét *Vargha Nagy István*, kir. táblai bíró vezetésével. A kérvényezők részéről jelen volt *Tetőtleni Ármán dr.*, ügyvéd; a védelem részéről dr. *Edvi Illés* Karoly, a hírneves jogtudós, kinek *Egry Béla dr.* pécsi ügyvéd, segédkezett az írásbeli jegyzetek felvételében, míg *Tetőtleninek* segédje *Vidéky Aladár* ügyvédjelölt volt, a ki a terhelő tanuvallomásokat a helyszínén a tanukkal jegyzőkönyvbe vette.

A kihallgatás során elsőnek *Hermann Mihály*, berkesdi lakost, a néppárt egyik szavazóját, hallgatták ki, a ki azt vallotta, hogy *Hegedüs Lőrinc* utján *Egry Dezső* 4—4 koronát ígért nekik, ha nem a néppártra szavaznak.

A második kihallgatott tanu, *Paján József*, már egyenesen azt állítja, hogy maga *Egry Dezső* ígért nekik 2 forintot, csak szavazzanak ő reá. Ez pedig úgy történt, hogy ők este 7 órakor a választási helyiség előszobájában voltak, várva, hogy a községenkint elmaradt szavazók a záróra kitűzése előtt még szavazhassanak. Ekkor ment oda hozzájuk *Egry Dezső* s ígérte nekik a két forintot, ha nem *Della Vedellára*, hanem *őrá* szavaznak.

Igen érdekes és a fentebbiekkel szemben fontos tanuvallomás volt *Böröcz Gábor*, berkesdi lakosé, ki a néppárt bizalmi embere és a szavazáson személyazonossági tanu volt. Ő este hét óra tájban a választási helyiség előszobájában volt több berkesdi, néppárti szavazóval. Egyszerre a szavazóhelyiségből egy öreg ur jött ki, a kit ő nem ismert s a többiektől hallotta csak, hogy az dr. *Egry Dezsőnek* az apja.

— Hová valósiak? — kérdezte az öreg ur tőlük.

— Berkesdiek vagyunk — felelték ők.

— Kire szavaznak?

— A néppártra!

Az öreg ur erre bement és jött *Egry Dezső*. Fűrészve szétnézett köztük s kérdezte:

— Maguk berkesdiek?

— Azok vagyunk.

— Kire szavaznak?

— A néppártra.

— Maguk nem fognak a néppártra szavazni? Maguk az én embereim! Maguk ezt nem teszik ingyért; meg fogom fizetni az idővesztésüket és a fáradságukat.

Egry Dezső erre elment tőlük; de kihívta magával az udvarra *Hegedüs Lőrincet*, a ki *Pécsvaradon* szolgál s a kit ismert. Tőlük lehetett vagy tíz lépésre s tanu nem hallotta mit beszéltek együtt. De erre *Hegedüs Lőrinc* visszajött s háta megett állt *Egry Dezső*, mikor *Hegedüs* így szólt:

— Ígér négy koronát, ha reá szavaznak kendtek.

Tanu szerint *Egry Dezső* ezt hallotta, de nem szólt semmit. Azonban a tanu ezen megbotráncozott, lármázni kezdett s ment az elnöknek jelenteni, hogy *Egry Dezső* veszteget. Erre kijött egy tiszt, de akkorra *Egry Dezső* már elment. Jelen voltak pedig eme ténynél *Schunk Sebestyén*, *Bóra Péter*, *Hermann Mihály*, *Hegedüs Lőrinc* és *Paján József* is. A tanu már leszavazott; de a többiek még nem szavaztak. Ő azonossági tanu volt a választásnál s mivel már minden község leszavazott, csak *Pécsvarad* szavazóinak az utóljá járta, ő azért jött ki az előszobába, hogy megnézzék, vannak-e még berkesdi választók hátra, hogy összeszedje őket és utólagosan a záróra előtt leszavazhassanak.

A tanuhoz ezen vallomása után *Edvy Illés* Karoly dr. védő intézett több kérdést.

Ezekre is megfelelt a tanu azzal, hogy ő már leszavazott ekkor és *Hermann Mihály* is. — Hogy *Egry* mögötte állt *Hegedüsnek*, mikor ez azt a pénzigéretet tette s ezt az ígéretet *Egrynek* hallania kellett. Tagadta azonban a tanu, hogy ő vitte volna el *Hegedüst* a pécsvaradi malomból, hogy a néppártra szavazzon, *Hegedüs* maga ment el.

Ezután szembesítették egymással a három tanut, majd megeskedteték őket vallomásaikra. Az idő azonban már nagyon előhaladván, a kir. táblai kiküldött a kihallgatást egynegyed egykor felbeszakította és folytatását délután három órára tűzte ki.

A délutáni kihallgatás folyamán, melyet három óra után kezdtek el, *Bóra Péter* hallgatták ki elsőnek. Szerinte is *Egry* Litva magával *Hegedüst* s az bejött s elmondta nekik mit ajánl *Egry*, a ki *Hegedüs* mögött állt. Ők nem feleltek semmit s *Hegedüs* felelte: — A mi bőrünk nem eladó!

Ők ezután le is szavaztak a néppártra. *Hegedüs Lőrinc* volt a következő tanu. Szerinte *Egry* odament hozzájuk s azt mondta: minden egyes megkapja a napidiját és költséget, ha ő rá szavaznak. Azok nem feleltek semmit, őt pedig kihívta *Egry* s felszólította, hogy mondja meg a többinek, hogy minden egyes kap 4 koronát, ha rá szavaznak. — Ő odakint nem felelt. Bement s *Egry* mögött állt, mikor az üzenetet ő elmondta. Azok ismét nem feleltek s *Egry* kérdezte: Na, mi lesz? Erre ő visszafordult s azt felelte: Nem lesz semmi, — a mi bőrünk nem eladó! Ezután szavazott le ő is. Tagadja, hogy őt *Böröcz* vitte volna szavazni, ő maga ment el. Állítja, hogy az idén januárban *Mundbrod* János pécsvaradi lakos, kétszer is járt nála s mondta neki, menjen el *Egry Dezsőhöz* s beszéljen vele. Neki ügye nem volt *Egry*vel semmi s nem ment s azt biszi, hogy befolyásolni akarták volna valomásra vonatkozólag.

Ez a két tanu is letette vallomására az esküt, a mikor is már félőtre járt az idő. A kihallgatás lapunk zártakor még tovább folyik.

Hírek

Pécs, 1902. jan. 30.

Rendőrök bálja.

A komáromi rendőrök február 2-án zártkörű bálát rendeznek. Belépti-díj 1 kor. Jegyeket váltani a napos őrmesternél lehet.

Nincsen benne semmi különös. Mért ne rendezhetnének egyszer a rendőrök is bálát? Annyiszor támasztják táradtan és álmosan a bálterem ajtófélfáját, hogy egyszer nekik is eszükbe juthat a bálozás. De vajon tökéletes lesz-e az a komáromi rendőrbál? Elégé ki lesz-e domborítva a rendezésben, hogy az a bál első sorban rendőrbál? Mert az nagyon fontos. Annak a bálnak valóságos közbiztonsági és közrendészeti estélynek kell lenni.

A bál védnökévé el ne felejtsek fölkeríteni *Kecskeméthy Győző* brigadéroszt.

A rendezőséget is óvatosan kell összeállítani, nehogy valaki is kimaradjon, a ki odavaló. Így például: *Papakosztá* Dimitri, *Ludvérc* Abris, dr. *Takács* Zoltán, *Hoszter* Fülöp, *Krivány* János, *Berele* Hay, *Wilde* Oszkár, *Savanyu* Józsi és a többi erre érdemes urak sorban felkérendők a rendezésben való részvételre, nehogy egy is sértve érezze magát.

A pénztárt semmi esetre sem szabad másra bízni, mint a rendőrséggel oly régi összeköttetésben álló vak kódisra.

Fontos kérdés továbbá, vajjon a konyhára és a kiszolgáltatóndó ételek és italokra szervezve van-e már a gondos felügyelet.

Keresve sem lehetne alkalmasabb embert találni erre a célra, mint *Korin Györgyöt*, kinek a felügyelete alatt *Jäger* Mari és

Nikodém Mária szokott ügyességgel és alaposággal végeznék dolgukat.

Az estélyen bizonyára lesz műkedvelői előadás is. Ennek műsorából nem szabad hiányozni egy-két jelenetnek a rendőreléteiből. Teszem föl, a szabadkai rendőrségi elagyabugyalások, továbbá érdekes volna előadni egy jelenetet a heti piacról, a mint a rendőr angol hidegyérrel nézi a kolák harcát a cibillekkel. Azt a hosszú orrt, melyet a fővárosi rendőrség a *Kecskeméthy*-ügyben kapott, vetített képen lehetne bemutatni. Egy fővárosi lovasrendőr-attak is mulatságos pontot képezhetne az est műsorában.

Szóval, a bál intézőségének fel kell emelkedni a kor színvonalára, a bálnak pedig a szó szoros értelmében vett rendőrbálnak kell lenni.

A rendezőségnek valami érdekes meglepetésről is kell gondoskodni. Talán a legcélyszerűbb volna úgy reggel felé egy kis razzitát tartani a bálteremben, miközben a feldiszitett tolonckocsi lent várna az utcán. A rendes foglalkozás nélküli vendégeket aztán *Gól* és *Pól* rendőr urak a helyszínéről toloncolnák el illetőségi helyükre.

Bogács

Napirend 1902. január 31-én

Naptár: péntek, jan. 31. — Róm. kath. Péter — Prot.: Péter. — Görög-kei. (jan. 18.) Atanáz. — Zsidó: Sebat 23. — Nap két 7 óra 13 perckor; nyugszik 4 óra 42 perckor. — Hold két éjfélután 14 perckor; nyugszik 10 óra 23 perckor délelőtt.

Időjelzés. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: hideg idő, sok helyen csapadék várható.

Színház: »Páholyc«, vigjáték. (Itt először.)

— (**Pálmay Ilka elutazása.**) *Gr Kinszky* Jenőné *Pálmay* Ilka a ma reggeli gyorsvonattal utazott el városunkból Budapestre, honnan Bécsbe fog menni. A művésznő éppen nyolc napig tartózkodott nálunk, hat estén vendégszerepelt színházunkban s hogy a legkellemesebb emlékeket vitte el magával Pécsről, arról mindnyájan meg lehetünk győződve, mert hiszen a színház minden fellépésén zsufolva volt s a »Pálmay-láz« egészen fogva tartotta a közönséget.

— (**Nincs víz.**) Megsokalta a jó öreg *Tettye*, hogy a mérnöki hivatal annyira bizott az ő vízbőségében hogy még a közutakat is elbontatta. S most bizony megint ott állunk, hogy a tettyei víztartóban nincs víz s vízvezetékét ismét elzárják holnap s tel kell állítani a közutakat. Nade vigasztalódjunk a *Tortyogóhoz* már hordják az építési anyagot s lassan — talán öt hónap múlva — hozzá is fognak az új vízvezeték építéséhez s még lassabban — talán tizenöt hónap múlva — el is készülnek vele. Addig pedig hol elzárják, hol kinyitják a vízvezetékét. Hja, ez nálunk már így szokás; mert bizony nincs semmi új a nap alatt!

— (**Halálozás.**) *Stauber* János, nagydoroghi földbirtokos, Tolnavármegye közéletének egyik agilis szereplője, életének 62-ik évében Nagy-Dorogon meghalt.

— (**Hivatalnokok társasága.**) A mi nincs Pécsen, van Kaposváron. Ott már évek óta fennáll a „Hivatalnokok társasága“, a mely kör egyesíti kebelében az összes kaposvári hivatalnokokat. A kör most tartotta meg tisztújító közgyűlését, melyen elnöknek *Rimanócy* Gézát, alelnöknek *Motolcsy* Józsefet, titkárnak *Fekete* Ernőt s háznagynak *Horváth* Ferencet választották meg.

— (**Kettős doktorátus.**) Dr. *Buday* Dezső, Baranyavármegye tb. aljegyzője, folyó hó 25-én a kolozsvári tudományegyetemen politikai doktorátusa mellett az összes jogtudományok doktorává felavattatott.

— (**Al földbirtokos.**) Tegnap reggel a »Nádor«-szállóban egy idegen ember szállt meg, ki a szobapincér által elébe tett bejelentési ívre a következőket jegyezte fel: »*Kovács* Lajos, földbirtokos és kárpitós, Nagy-

Kanizsáról. — Az idegenek szobát nyitotak és készséggel teljesítették rendeléseit, mert hiszen földbirtokos urral volt dolguk. A földbirtokos ur csinált is vagy hét forint „cech”-et, a mit késő este, mikor az elutazásra került a sor, nem akart kifizetni. Természetesen, nyomban panaszt tettek ellene a rendőrségen, honnan kimentek a rendőrség közegei, hogy a furcsa földbirtokost, a ki nem akar fizetni, kérdőre vonják. És kitűnt, hogy a földbirtokossal van dolguk, a ki sem nem földbirtokos, de még csak nem is kárpitós, hanem cipész és ilyen módon akart potya-mulatsághoz jutni. Az a földbirtokos ellen csalás miatt megindították az eljárást.

— (Házi szarka.) Meszler Gyula, a „Nador” vendéglőse jelentést tett a rendőrkapitányságon, hogy Ernst Teréz nevű cselédje rendszerint meglopja s az élestarból lisztet, zsírt s egyéb élelmiszereket emelt el. A rendőrség Ernst Teréz kérdőre vonván, az tettét be is ismerte s Bali Anna nevű barát-nője lakásán meg is találta a rendőrség a lopott dolgokat. Most a bíróság elé kerülnek mind a ketten.

— (Öngyilkos pincér.) Tegnapelőtti számunkban hirt adtunk Német Vadász István szegszárdi pincér öngyilkosságáról, ki az alsó sétaterén föbe lőtte magát. Az öngyilkos pincér hozzátartozói tegnap este érkeztek meg Szegszádról s az öngyilkost épen ezért csak ma temethették el. A temetést a pécsi pincér-egylet rendezte s az egyleti tagok tömegesen vettek részt elhunyt kartársuk végtisztességén, aki szerencsétlen viszonyai folytán megunta az életét s a nyomor elől alig huszonnyolc éves korában a halálba menekült.

— (Harapós ló.) Tegnap a lánc-utcában Stern Dávid ügyök gyanútlanul haladt el egy az utcán álló kocsival mellett. Egyszerre a kocsi fogott lovak egyike teleje kapott és jobb karját megharapta. Felszakította a kabátja ujját és sebet ejtett mélyen a karja huszába is. A harapós ló Amrein Antal tulajdona, ki ellen Stern, a kinek sebet a kerületorvos kötözte be, panaszt tett a rendőrségen.

— (Ünnepelt halott.) Riba Albert gazdasági cseléd ötvenkét évig hűségesen szolgálta urát, gróf Zichy Bélát, a somogyi lengyeltóti uradalomban. Darányi Ignác földmívelésügyi miniszter ezért száz forint jutalommal és dicséret oklevéllel tüntette ki Ribát. De mire a jutalom leérkezett, a derék cseléd meghalt. A jutalmakat most a az elhunyt családjának adták át szép ünnepség mellett. — Plachner Sándor főszolgabíró lelkes beszédet intézett az özvegyhez és a családhoz, — majd Vargha Béla, a gróf Zichy Béla uradalom intézője tolmácsolta a földesur köszönetét a család tagjainak és az özvegynek, akinek nyugdíjat rendelt. Végül dr. Berzsenyi Gerő ügyvéd a község nevében mondott szép beszédet és indítványára Darányi minisztert táviratilag üdvözölték.

— (Együtt a halálba.) Azt az öngyilkos házaspárt, Bohuszláv Mártont és feleségét, kik a hegyalja-utcában levő lakásukon szénagázzal mérgezték meg magukat, közös sírba temették el a budaikülvárosi temetőben. Alig kilenckónapi házasság után együtt mentek a halálba a fiatal férj és felesége, a kik megijedtek a nyomortól, a szegénységtől s nem volt erejük az étellel szembeszállni. És most egy közös sírban fekszenek egymás mellett s temetésükön akik résztvettek s látták őket a halottasházban a ravatalon, azt mondták rájuk: „Szép egy pár halott!”

— (Jelentés a vizről.) A Tettye forrás vizszolgálati képessége: folyó hó 30-án reggel 6 órakor a tettyei víztartóban 790, az ellentartóban 300 kbm. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1020 köbméternek tállatott.

— (Az újságok címe.) A Magyar Újságkiadók Országos Szövetségének választ-

mánya Zilahi Simon elnöklésével választmányi ülést tartott. Az elnök indítványára elhatározta a választmány, hogy a szövetség megragadja az iniciatívát arra nézve, hogy a fönnálló újságok címe megvédelmezendő legyen és megszűnjek az a visszas helyzet, hogy a létező újságok címének teljességében vagy részben való fölhasználásával, többentisztára konkurenciából az olvasóközönség tájékoztatására számítanak. A törvény a legigénytelenebb ipari termékek is a legmeszebbmenő védelmet biztosítja és nagy büntetéssel sújtja azokat, akik bejelentett kereskedelmi címek és jelzők ellen vetenek, csak a sajtótermék nem részesül ebben az irányban védelemben. A szövetség ez ügyben beadványt intéz a belügyminiszterhez.

— (Vert ezüst dísz tárgyak és iparművészeti árak) ritka műizlésű dísz tárgyak és rendkívül pontosan járó bamulatos finom és precízül járó órák láthatók Schönwald Imre műöras és ékszerész kirakataiban és üzletében. — Igazán el lehet ezeu tárgyakra mondani, hogy az ötvös művesség remekei, úgy a mint azok Páris, London legelső ötvöseinek műterméből kikerülnek, hirdelve a modern ízlést és a művészi forma tökélyét. És ezek a dísz tárgyak mind ezüsből és tiszta aranyból vannak, ebből a szép és hazánkban oly népszerű fémből, különösen az ezüst, melynek az utóbbi időben beállt ár-hanyatlása nagyon megkönnyíti a beszerzést, gyönyörű valódi ezüst étszerkeszletek, gyümölcstartó állványok, gyertyatartók, szivarkasetták, kelyhek, kecses és nemes ízlésű arany női láncok, ritka-művű zomancozott és drágakövekkel ékített női órák, szolid kivitelű, legjobbjárású uri órák, melyek a legtökéletesebb szerkezettel vannak ellátva, a legégyszerűbb és a legdrágább művészi kézi munka eredménye; van közöttük 1—2—4 ezer forintos dísz tárgy is, de vannak egészen olcsók is, melyek szintén kifogastalan minőségűek, mindenki látni, apróra megvizsgálni akarja e gyönyörű kiállítású tárgyakat és a ki teheti bizony nem állhatja meg, hogy ne vegyen belőlük.

— A Secesszió-sörözőben ma, pénteken, Rác Gusztai zenekara zene-estélyt tart.

Művészet irodalom

○ Pálmay Ilka bucsufellépte tegnap este volt a „Szép Helenán” ban. A művésznőnek a szép Helena egyik legjobb szerepe, melyben a kellőképen érvényre juttathatja ének és játék dolgában mind ama jeles tehetségeit, egyéni értékét, melyek őt a világhírű operettszobrettek sorába emelték. Másodszor játszotta nálunk tegnap este szép Helenát, szépen megtelt ház előtt és sikere tegnap is nagy és általános volt. Minden énekszámát megtapsolták és ujjaztatták s az első fölvonás után vagy tizszer hívták a lámpák elé. A második fölvonás után pedig az ifjuság számolván azzal, hogy a közönség a darab végén sietve tolong kifelé s nem igen szokott ülve maradni s tapsolni, — valóságos tüntetést rendezett a művésznő mellett. Vagy öt percig folyton tapsoltak s a mikor a vasfüggöny már legördült, újból tombolva tört ki a taps úgy, hogy a vasfüggönyt újra fel kellett huzni s az „aranyosa” ismét kijött a lámpák elé. Különben egy pompás babérkoszorút is nyújtottak fel a vendégművésznőnek, melynek a város színeit viselő szalagjain a következő felírás volt: „Pálmay Ilkának — a viszontlátásig Pécs, 1902. jan. 29.” És ezek szerint a siker teljességének konstataálásával zárhatjuk le a Pálmay esték sorozatát, a mely jól jövedelmezett a színháznak és sok-sok gyönyörűséget szerzett a színházba járó közönségnek is.

Közgazdaság.

□ A gyümölcsfajok kevesbitése. A földmívelésügyi miniszter felhívta a törvényhatóságokat, hogy a mezőgazdasági bizottságok útján a kevesbé értékes gyümölcsfajtákat a termelésből vonják ki és kevesebb fajtában állapodjanak meg. A miniszter e felhívással azt akarja elérni, hogy a selejtesebb fajták termelésével hagyjanak fel a gazdák és három-négy fajtában állapodjanak meg egy-egy gyümölcsnemre nézve, olyanokban, melyek azon a vidéken bőven is teremnek és kedvezően értékesíthetők.

□ A vámilleték a jövő hóra. A vámilletékek ezüstben történő fizetésénél, vagy biztosításánál az arany-árkelet pótlék február hóra tizenkilenc és fél százalékban állapított meg.

□ Vetőmag a gazdáknak. A földmívelésügyi kormány minden esztendőben kiosztja a kisgazdák között magvait az olyan ipari növényeknek, melyeknek termelése kívánatos. A vetőmag kiosztása az 1902. gazdasági évre tetemesen növekedett, tekintettel a vidéken kint mutatkozó kedvezőtlen termésre és a termés minőségére, mely miatt a gazdáknak sok helyen alkalmas vetőmagot kellett beszerezniük. A földmívelésügyi miniszter rendelkezése a kisbéri, bábolnai, mezőhegyesi, fogarai ménesbirtok és a gödöllői koronauradalom bocsájtotta vetőmagnak alkalmas termését a gazdák rendelkezésére. Az intézkedés a gazdák tudomására jutván, nagy számban szerezték be e helyekről vetőmagszükségleteiket és pedig főleg a kisgazdák, mert a miniszter akként rendelkezett, hogy a jelzett állami uradalmak vetőmag készlete kisgazdáknak jusson. Így őszi buza 7027, rozs 540, tavaszi árpa 416 mázsa osztatott ki vetőmagul. Tetemes a vetőmagnak kiosztott búkköny 526 és a takarmányrépamag, 134 mázsa.

Táviratok.

— Országgyűlés. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A képviselőház mai ülése zsufolt karzatok előtt nyílt meg, mert mindenki várta, hogy szóváteszik a Vásonyi ügyet s hogy a függetlenségi párt tiltakozni fog az ellen, hogy Vásonyi az ő padjaikról beszéljen. A folyosón ma is élénken tárgyalták a tegnapi esetet s az utcán nagy tömeg verődött össze a képviselőház előtt, de a rendőrség visszazsorította.

Napirend előtt Pichler Győző kért szót s az elnök tekintélyének megóvása szempontjából bocsánatot kért azért a tegnap kifejezéséért, hogy „az elnök őt huszonötször rendreutasíthatja, nem törődik vele.” (Helyeslés.)

Ezután áttértek a költségvetési vitára, melynek ma Brázy Kálmán volt az első szónoka. Brázy utalt arra, hogy mai gazdasági és politikai helyzetünk sorsvasztó s még sem keresünk utat a kibontakozásra. A mai politika nem emeli ki az országot gyarmati jellegéből s azért igaz hazafi nem tághat az önálló vánterület követelésétől. A miniszterelnöknek ez irányban kellene működnie, hogy igazi érdemeket szerezzen. Mivel annak éppen az ellenkezőjét látja, azért a költségvetést nem szavazza meg.

Ballagi Géza a költségvetés mellett beszélt s egyben tiltakozott Lindner tegnapi magyarellenes fölfogása ellen.

Lindner Gusztáv személyes kérdésben kijelenti, hogy tegnap félreértették, mintha ő, mint a közjog tanára, olyat állított volna, hogy a magyar államban nem a magyarság van fölényben. Ezt képviselni sem lehet. Magyarországon a tudomány szabad; ő is szabadon tanított. (Egy hang: Dehazaellenesen nem szabad!) Hivatkozik kolozsvári tanítványaira, fölösleges hatóságának elismerésére. Mint a Deák-párt régi tagja, mindig jó magyar volt.

Szünet után Jéký Zsigmond a függetlenségi párt éljenzése között festi országunk hanyatlását, mely a hatvanhetes kormányrendszer következménye s azért a költségvetést nem szavazza meg.

Végül Nosz Gyula beszélt a költség-mellett.

Vázsonyi ma nem jelent meg a Házban.

— **Tibád Antal haldoklik.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tibád Antal, volt államtitkár ma a Császárfürdőben szélhűdés érte. Állapota igen súlyos.

— **Az előfizetési díjakkal hátralékban levő t. előfizetőinket hátralékaikat mielőbbi szives beküldésére kéri a kiadóhivatal.**

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTAV PLEININGER FERENC

Segédszerkesztő
HONTHY ISTVAN.

KERDL LAJOS

(ezelőtt **Berecz Károly**)

fűszer-, bor- és csemegek reskedése Pécssett.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű fűszer- és csemegek-cikkekben *a bőjti idényre* u. m.:

SAJTOK

EMENTHALI
GORGONZOLA
SZTRACHINO
ROQUEFORT
TRAPPISTA
IMPERIAL
ROMADOUR
PUSZTA DÖRY
LIPTAI
KÁRPÁTI GROJI

HALAK

ANCOLNA
SZÜZ HERING
HOLLANDI HERING
PÁCOLT
OROSZ HAL
SZARDINIA
PISZTRÁNG
THUN HAL
SZARDELLA
ASPIK HERING
SZARDELLA CSIGA
SPROTNÍ MARINIROZVA
FÜSTÖLT PICKLING
PRINCESS HERING

Egyedül csak nálam kapható a valódi

Szicíliai cognac,

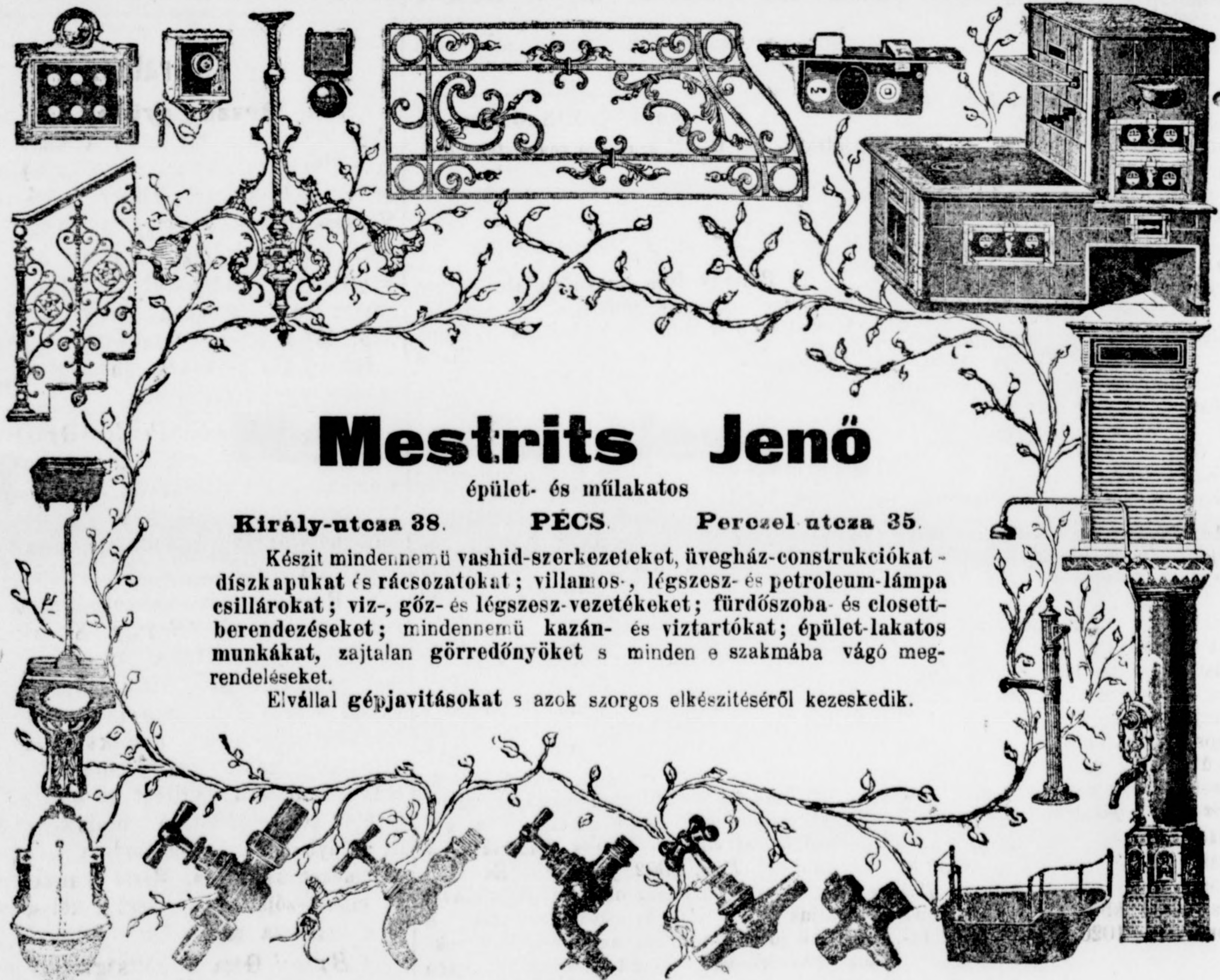
mely különösen *betegeknek* orvosilag van ajánlva.

Naponta friss

Graham-kenyér

gyomor-bajosoknak.

Erreth-féle asztali- és pecsenye-borok.

Mestrits Jenő

épület- és műlakatos

Király-utca 38. PÉCS. Perczel utca 35.

Készít mindennemű vashid-szerkezeteket, üvegház-construkciókat - díszkapukat és rácszatokat; villamos-, légszesz- és petroleum-lámpa csillárokat; viz-, gőz- és légszesz-vezetékeket; fürdőszoba- és closett-berendezéseket; mindennemű kazán- és vztartókat; épület-lakatos munkákat, zajtalan görredőnyöket s minden e szakmába vágó megrendeléseket.

Elvállal gépjavításokat s azok szorgos elkészítéséről kezeskedik.